YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

1 päivänä kesäkuuta 1999 *

Asiassa T-73/99,

Karl L. Meyer, maanviljelijä, kotipaikka Uturoa (Raiatean saari, Ranskan Polynesia), edustajanaan asianajaja Jean-Dominique des Arcis, Papeete, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Saksan liittotasavallan suurlähettiläs Horst Pakowski, 20—22 avenue Émile Reuter,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto

ja

Euroopan yhteisöjen komissio,

vastaajina,

jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 184 artiklan 3 kohta) ja merentakaisten maiden ja alueiden

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1) 106 artiklan 1 kohdan kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Ranskan Polynesian virallisessa lehdessä julkaistiin 24.12.1998 Ranskan Polynesiassa toimivan Ranskan tasavallan kuvernöörin 8.12.1998 tekemä päätös nro 662 DRCL, jolla vahvistetaan muun muassa palvelukaupan yleissopimuksen liitteenä olevan, 6.10.1995 tehdyn kolmannen pöytäkirjan (kaikista sitoumuksista laaditut luettelot, joiden käännös on kyseisen lain liitteenä) hyväksymisestä 28.6.1996 annettu laki nro 96-575, joka julkaistiin Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä 29.6.1996, ja palvelukaupan yleissopimuksen liitteenä olevan, 6.10.1995 tehdyn kolmannen pöytäkirjan (kaikista sitoumuksista laaditut luet-

telot, joiden käännös on kyseisen lain liitteenä) julkaisemisesta 18.11.1998 annettu asetus nro 98-1065, joka julkaistiin Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä 27.11.1998.

2 Raiatean saarella Ranskan Polynesiassa trooppista hedelmäplantaasia viljelevä kantaja nosti näiden seikkojen perusteella 11.3.1999 tämän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kantaja katsoo, että näiden säännösten julkaiseminen merkitsee sitä, että Ranskan tasavalta tunnustaa virallisesti palvelukaupan yleissopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 191) sääntöjen sovellettavuuden Ranskan Polynesiaan; tämä yleissopimus on Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä WTO-sopimus) liitteessä 1 B, joka on hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisöjen puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), ja näin ollen kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 184 artiklan 3 kohta) sekä merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan yhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1) 106 artiklan 1 kohdan kumoamista. Nämä säännökset ovat kantajan mukaan ristiriidassa erityisesti WTO-sopimuksen (jäljempänä vuoden 1994 WTO—GATT-sopimus) liitteessä 1 A olevan tullitariffeja ja kauppaa koskevaan yleissopimukseen tehdyn Marrakeshin pöytäkirjan (WTO—GATT 1994) säännösten kanssa.

Kantajan vaatimukset

3 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— tutkii kaikki kantajan vaatimukset ja toteaa ne perustelluiksi;

— toteaa, että perustamissopimuksen 133 artiklan 3 kohta on ristiriidassa vuoden 1994 WTO—GATT-sopimuksen kanssa ja se on tämän vuoksi kumottava;

— katsoo, että ottaen huomioon Ranskan Polynesian, Ranskan ja ETY:n väliset olemassa olevat suhteet tullialalla vuoden 1994 WTO—GATT-sopimukseen nähden, Ranskan Polynesian alueella on sovellettava yhteisön tullitariffia;

— asian kiireellisyyden vuoksi määrää ennen pääasian ratkaisemista riidanalaisten artiklojen väliaikaisesta soveltamatta jättämisestä;

— toteaa ne seikat, jotka ovat edesauttaneet lainvastaisen tilanteen syntymistä vero- ja tullialalla Ranskan Polynesiassa ja vahvistaa tästä johtuvat vastuusuhteet;

— velvoittaa neuvoston ja komission maksamaan kantajalle 20 000 Ranskan frangia niiden korjaamattomien vahinkojen vuoksi, jotka ovat kantajalle syntyneet hänen etujensa puolustamisessa.

Oikeudelliset seikat

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 1.6.1997 lähtien (EYVL 1997, L 103, s. 6), säädetään, että jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi täysin perusteeton, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

5 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo olevansa asiasta riittävän selvillä asiakirja-aineiston perusteella ja päättää edellä mainitun artiklan nojalla ratkaista asian oikeudenkäyntiä jatkamatta.

6 Ensinnäkin on todettava, että koska perustamissopimuksen määräys ei ole EY:n perustamissopimuksen 4 artiklassa (josta on tullut EY 7 artikla) eikä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) tarkoitettu yhteisön toimielimen säädös, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa lausua sen kumoamisesta (asia T-584/93, Roujansky v. neuvosto, määräys 14.7.1994, Kok. 1994, s. II-587, 15 kohta). Tästä seuraa, että perustamissopimuksen 133 artiklan 3 kohdan kumoamista koskeva vaatimus on jätettävä tutkimatta.

7 Toiseksi on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja sen on sisällettävä yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämän ilmoituksen on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaajat voivat valmistella vastineensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista asian tarpeen vaatiessa ilman muita selventäviä tietoja. Oikeusturvan ja hyvän oikeushallinnon takaamiseksi kanteen tutkimisen edellytyksenä on, että ne keskeiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät vähintään yhteenvedonomaisesti, mutta yhtenäisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä (asia T-205/98, Clauni ym. v. komissio, määräys 9.3.1999, 14 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

8 Kyseessä oleva kannekirjelmä ei kuitenkaan täytä näitä vähimmäisvaatimuksia. Vaikka kannekirjelmässä ilmoitetaankin, että kanne perustuu perustamissopimuksen 173 artiklaan ja EY:n perustamissopimuksen 229 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 302 artikla), sen sisällöstä ei kuitenkaan voida päätellä kanteen varsinaista kohdetta. Kannekirjelmässä kritisoidaan sekä Ranskan että Ranskan Polynesian viranomaisten ja neuvoston ja komission toimintaa ilman, että olisi mahdollista täsmällisesti määritellä, mistä kutakin näistä moititaan. Tästä seuraa, että pelkästään tästä syystä nämä vaatimukset on jätettävä tutkimatta.

9 Lisäksi vaikka oletettaisiinkin, että kantajan sekavasti esittämien väitteiden tavoitteena olisi se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelisi neuvoston ja komission toimenpiteiden lainmukaisuutta, on todettava, että kyseiset väitteet on jätettävä tutkimatta.

10 Ensinnäkin ilmenee, että lukuun ottamatta sitä, että kiistetään päätöksen 91/482/ETY 106 artiklan 1 kohdan yhteensoveltuvuus vuoden 1994 WTO—GATT-sopimuksen sääntöjen kanssa, on mahdotonta määritellä, moittiiko kantaja neuvostoa ja komissiota yhdestä tietystä toimenpiteestä vai moittiiko hän näitä siitä, että ne eivät ole soveltaneet yhteisön oikeutta Ranskan Polynesiaan. Viimeksi mainittu moite olisi joka tapauksessa jätettävä tutkimatta perustamissopimuksen 173 artiklaan perustuvan kanteen yhteydessä, koska se kuuluu EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan (josta on tullut EY 232 artikla) alueeseen, jonka soveltamisen edellytyksenä on se, että kyseessä olevia toimielimiä on ensin kehotettu ryhtymään toimenpiteisiin. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei ole mitenkään vedonnut tämän muodollisuuden täyttämiseen.

11 Joka tapauksessa on korostettava, että siltä osin kuin kumoamiskanne kohdistuu päätöksen 91/482/ETY 106 artiklan 1 kohtaan, se on jätettävä tutkimatta, koska se on toisaalta nostettu perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätyn määräajan jälkeen ja koska kantaja ei toisaalta ole esittänyt mitään sellaista seikkaa, joka on omiaan vahvistamaan, että kyseinen säännös koskee häntä suoraan ja erikseen, hän ei täytä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

12 Lopuksi on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla toimivaltaa tulla yhteisön oikeuden täytäntöönpanosta vastaavien yhteisön toimielinten tai sen sisäisten viranomaisten sijaan. Näin ollen se ei voi lausua Ranskan Polynesian vero- ja tullitilanteen väitetystä lainvastaisuudesta eikä vahvistaa siitä aiheutuvia vastuusuhteita.

13 Näin ollen sen lisäksi, että välitoimivaatimus ei täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisia edellytyksiä, on

todettava, että tämä vaatimus on joka tapauksessa ilmeisen perusteettomana jätettävä tutkimatta, koska itse pääasiaa koskevat vaatimukset on jätettävä tutkimatta.

14 Edellä todetut seikat huomioon ottaen kanne on jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 1 päivänä kesäkuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

kolmannen jaoston puheenjohtaja